

Luonnehdinta

Lettosiemenkotilo on pieni maalla elävä nilviäislaji. Kuoren korkeus on 1,7–1,9 mm ja leveys 1,2 mm. Kuori on vaaleanpunaruskea, muodoltaan munamainen ja lievästi kartiomainen. Sen kiiltävässä pinnassa on hentoja, epäsäännöllisiä uurteita. Kuori kiertyy kuoren suuaukolta katsottuna oikealle noin viisi kierrosta. Kuoren suulla on neljä hammasta, erittäin harvoin hampaita on tätä vähemmän. Lettosiemenkotilo syö oletettavasti mikroskooppisen pieniä leviä, sienirihmastoja ynnä muuta orgaanista ainesta. Muuten lajin biologiasta ja elintavoista tiedetään hyvin vähän.

Elinympäristö ja levinneisyys

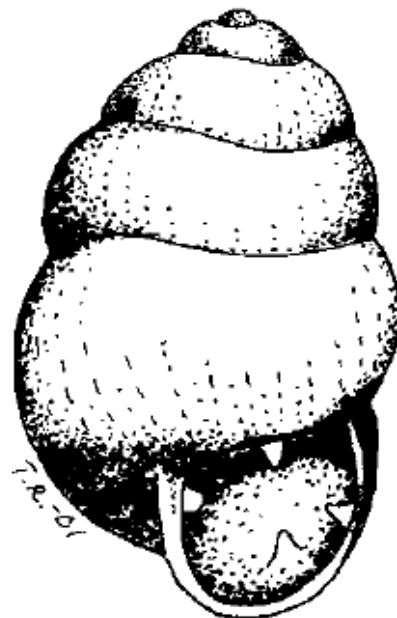
Lettosiemenkotilo on harvinainen kaikkialla levinneisyysalueellaan. Suomessa sen levinneisyys on kaksijakoinen. Laji on löydetty muutamilta paikoilta Lapista ja Kuusamosta, ja toisaalta Etelä-Suomesta Hämeestä, Ahvenanmaalta ja muutamasta paikasta Lounais-Suomesta. Havaintoja on myös 1870-luvulla Paltamosta ja Kiimingistä, mutta paikoilta ei ole uudempia löytöjä. Lettosiemenkotilo elää etelässä kosteiden, rehevien lehtojen, rantaniittyjen ja puronvarsien karikkeessa ja ruohostossa. Pohjois-Suomen esiintymät ovat erilaisilla lettosioilla. Lettosiemenkotilo suosii kalkkipitoisia alueita, joissa maaperän pH:n tulisi olla yli 6,5.

Nykytila ja uhkatekijät

Kaikkiaan lettosiemenkotilosta on melko vähän havaintoja, eikä niiden perusteella voida juurikaan tehdä päätelmiä lajin kannan muutoksista tai suojelutasosta. Yleisesti ottaen elinympäristössä tapahtuvat muutokset, esimerkiksi soiden ojitus tai varjostavan puuston poisto, ovat lajille vahingollisia.

Hoitosuosituks

Lettosiemenkotilon elinympäristöt, ja erityisesti niiden kosteusolot, tulee säilyttää ennallaan. Lajin biologiaa ja elintapoja tulee vielä selvittää, jotta voitaisiin arvioida lajin mahdollisesti tarvitsemia elinympäristön suojelu- tai hoitotoimia. On myös selvítettävä, onko lajilla muita esiintymiä nykyisten tiedossa olevien lisäksi.

Kuva: Terhi Ryttäri

Lähteet

- Ilmonen, J., Ryttäri, T. & Alanen, A. (toim.). 2001. Luontodirektiivin kasvit ja selkärangattomat eläimet – Suomen Natura 2000 -ehdotuksen luonnontieteellinen arviointi. Suomen ympäristö 510. Suomen ympäristökeskus, Helsinki. 177 s.
- Valovirta, I. 2003. The habitat and status of *Vertigo angustior*, *V. genesii*, and *V. geyeri* in Finland and nearby Russian Karelia (Gastropoda, Pulmonata: Vertiginidae). Teoksessa: Speight, M. C. D., Moorkens, E. A. & Falkner, G. (toim.). 2003. Proceedings of the Workshop on Conservation Biology of European *Vertigo* species. Heldia Münchner Malakologische Mitteilungen. Band 5 Sonderheft 7. 183 s. 85–94.
- Ympäristöhallinto. 2014. Suomen raportti EU:lle luontodirektiivin toimeenpanosta lajeittain ja luontotyypeittäin 2007–2012. [Viitattu 26.2.2014.] www.ymparisto.fi/Luontodirektiivinlajiraportit.